

Acesta este actul compus (forma care include republicarea actului) creat la data de 13 septembrie 2012

M.Of.Nr.652 din 13 septembrie 2012

Vezi: Norme de aplicare din [OAP 488/2016](#)

Legea nr.487 sanatatii mintale si a protectiei persoanelor cu tulburari psihice

*) Republicata in temeiul art. II din Legea [nr. 129/2012](#) pentru modificarea si completarea Legii sanatatii mintale si a protectiei persoanelor cu tulburari psihice nr. 487/2002, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 487 din 17 iulie 2012. Legea sanatatii mintale si a protectiei persoanelor cu tulburari psihice [nr. 487/2002](#) a fost publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 589 din 8 august 2002 si a mai fost completata prin:

- Legea [nr. 600/2004](#) pentru completarea Legii sanatatii mintale si a protectiei persoanelor cu tulburari psihice nr. 487/2002, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 1.228 din 21 decembrie 2004.

Capitolul I
Dispozitii generale

Art. 1. - Sanatatea mintala reprezinta o componenta fundamentala a sanatatii individuale si constituie un obiectiv major al politicii de sanatate publica.

Art. 2. - Guvernul Romaniei, prin organismele sale abilitate, intreprinde masuri pentru promovarea si apararea sanatatii mintale, prevenirea si tratamentul tulburarilor psihice.

Art. 3. - Ministerul Sanatatii este autoritatea competenta pentru organizarea si controlul activitatii de ocrotire a sanatatii mintale a populatiei.

Art. 4. - Ministerul Sanatatii elaboreaza Programul national de sanatate mintala si profilaxie in patologia psihiatrica, corespunzator cerintelor de sanatate ale populatiei.

Art. 5. - In sensul prezentei legi:

a) prin persoana cu tulburari psihice se intelege persoana cu dezechilibru psihic sau insuficient dezvoltata psihic ori dependenta de substante psihoactive, ale carei manifestari se incadreaza in criteriile de diagnostic in vigoare pentru practica psihiatrica;

b) prin persoana cu tulburari psihice grave se intelege persoana cu tulburari psihice care nu este in stare sa inteleaga semnificatia si consecintele comportamentului sau, astfel incat necesita ajutor psihiatric imediat;

c) prin pacient se intelege persoana cu tulburari psihice aflata in ingrijirea unui serviciu medical;

d) prin echipa terapeutica se intelege grupul de profesionisti care asigura asistenta medico-psihiatrica a pacientilor aflati in spitalizare continua sau discontinua si cuprinde: psihiatru, specialist medicina interna sau medicina de familie, psiholog, asistent medical specializat, asistent social, ergoterapeut si personal paramedical;

e) prin personal paramedical, altul decat cel prevazut in Legea [nr. 95/2006](#) privind reforma in domeniul sanatatii, cu modificarile si completarile ulterioare, se intelege un membru component al echipei terapeutice, altul decat medical sau asistentul medical specializat;

f) prin servicii complementare se intelege serviciile care asigura ingrijiri de sanatate mintala si psihiatrice, precum: consiliere psihologica, orientare profesionala, psihoterapie si alte proceduri medico-psihosociale;

g) prin servicii comunitare se intelege serviciile care permit ingrijirea pacientului in mediul sau firesc de viata;

h) prin capacitate psihica se intelege atributul starii psihice de a fi

compatibila, la un moment dat, cu exercitarea drepturilor si libertatilor;

i) prin handicap psihic se intelege incapacitatea persoanei cu tulburari psihice de a face fata vietii in societate, situatia decurgand direct din prezenta tulburarii psihice;

j) prin consimtamant se intelege acordul persoanei cu tulburari psihice, daca aceasta nu are discernamantul afectat, sau al reprezentantului legal ori conventional, dupa caz, cu privire la procedurile de internare, diagnostic si tratament; acesta trebuie sa fie liber de orice constrangere si precedat de o informare completa, intr-un limbaj accesibil, din care sa rezulte avantajele, dezavantajele si alternativele procedurilor respective, si sa fie reconfirmat in continuare ori de cate ori este nevoie sau la initiativa persoanei in cauza;

k) prin discernamant se intelege componenta capacitatii psihice, care se refera la o fapta anume si din care decurge posibilitatea persoanei respective de a aprecia continutul si consecintele acestei fapte;

l) prin pericolozitate sociala se intelege atributul unei stari psihice sau al unui comportament ce implica riscul unei vatamari fizice pentru sine ori pentru alte persoane sau al unor distrugerii de bunuri materiale importante;

m) prin reprezentant legal se intelege persoana desemnata, conform legislatiei in vigoare, pentru a reprezenta interesele unei persoane cu tulburari psihice;

n) prin reprezentant conventional se intelege persoana care accepta sa asiste sau sa reprezinte interesele unei persoane cu tulburari psihice, in conditiile art. 45 alin. (1);

o) prin internare voluntara se intelege internarea la cererea sau cu consimtamantul pacientului;

p) prin internare nevoluntara se intelege internarea impotriva vointei sau fara consimtamantul pacientului;

q) prin contentiune se intelege restrictionarea libertatii de miscare a unei persoane, prin folosirea unor mijloace adecvate pentru a preveni miscarea libera a unuia dintre brate, a ambelor brate, a unei gambe sau a ambelor gambe ori pentru a-l imobiliza total pe pacient, prin mijloace specifice protejate, care nu produc vatamari corporale.

Capitolul II

Promovarea si apararea sanatatii mintale si prevenirea imbolnavirilor psihice

Art. 6. - (1) Promovarea sanatatii mintale vizeaza modele de conduita si un mod de viata sanatos, care cresc rezistenta la factorii perturbatori si reduc riscul de aparitie a bolilor psihice.

(2) Promovarea sanatatii mintale se realizeaza prin mijloace educationale si informationale specifice celor utilizate pentru promovarea bunastarii fizice.

Art. 7. - (1) Apararea sanatatii mintale consta in adoptarea de masuri de catre institutiile abilitate prin lege, prin care sa se limiteze raspandirea conceptiilor, atitudinilor si comportamentelor daunatoare pentru sanatatea mintala, in special abuzul de substante psihoactive, violenta, comportamentul sexual anormal si pornografia.

(2) Pentru a pune in aplicare aceste masuri Ministerul Sanatatii va colabora cu Ministerul Educatiei, Cercetarii, Tineretului si Sportului, Ministerul Administratiei si Internelor, Ministerul Muncii, Familiei si Protectiei Sociale, Consiliul National al Audiovizualului si cu organizatii neguvernamentale, cu asociatii profesionale si cu alte organisme interesate.

Art. 8. - (1) Prevenirea imbolnavirilor psihice se realizeaza prin programe stiintifice, medicale, educationale si sociale, destinate:

a) intregii populatii - prevenire generala;

b) grupurilor de populatie cu risc semnificativ mai mare decat restul populatiei de a dezvolta tulburari psihice - prevenire selectiva;

c) grupurilor de populatie cu risc inalt de imbolnavire psihica - prevenire focalizata.

(2) Ministerul Sanatatii, Academia de Stiinte Medicale si instituturile de sanatate publica stabilesc masuri specifice de identificare a factorilor de risc biologic, psihologic si social la nivelul intregii populatii si al diverselor grupuri de populatie.

(3) Ministerul Sanatatii elaboreaza norme pentru depistarea precoce a tulburarilor psihice si de restabilire cat mai rapida a sanatatii mintale, exercitand totodata si controlul respectarii acestora.

Art. 9. - Masurile privind promovarea si apararea sanatatii mintale, precum si prevenirea imbolnavirilor psihice sunt active, integrate, multidisciplinare, implicand si participarea individului, a familiei si a comunitatii.

Capitolul III

Evaluarea sanatatii mintale si proceduri de diagnostic al tulburarilor psihice

Art. 10. - (1) Evaluarea sanatatii mintale se efectueaza, prin examinare directa a persoanei in cauza, numai de catre medicul psihiatru.

(2) Evaluarea se va realiza in institutii de sanatate mintala, autorizate si acreditate conform legii.

Art. 11. - Evaluarea sanatatii mintale se face cu consimtamantul liber, informat si documentat al persoanei, cu exceptia situatiilor specifice, stabilite de lege, cand persoana evaluata are dificultati in a aprecia implicatiile unei decizii asupra ei insesi, situatii in care persoana evaluata trebuie sa beneficieze de asistenta reprezentantului legal sau conventional.

Art. 12. - Evaluarea starii de sanatate mintala se efectueaza la cererea persoanei, la internarea voluntara a acesteia intr-o unitate psihiatrica sau in conditiile unei internari nevoluntare prin solicitarea expresa a persoanelor mentionate la art. 56.

Art. 13. - (1) Obiectivul evaluarii este stabilirea diagnosticului.

(2) In anumite cazuri prevazute de lege evaluarea are ca scop determinarea capacitatii psihice, stabilirea pericolozitatii pentru sine sau pentru alte persoane, determinarea gradului de incapacitate, invaliditate si handicap psihic.

(3) Evaluarea capacitatii psihice se face pentru unele profesii care necesita acest fapt; in acest caz, categoriile si perioadele la care se fac aceste evaluari se stabilesc prin norme.

(4) Discernamantul se stabileste, potrivit legii, prin expertiza medico-legala psihiatrica.

Art. 14. - (1) In evaluarea sanatatii mintale medicul psihiatru nu ia in considerare criteriile neclinice, cum sunt: cele politice, economice, sociale, rasiale si religioase, conflictele familiale sau profesionale ori nonconformismul fata de valorile morale, sociale, culturale, politice sau religioase, dominante in societate.

(2) Faptul ca o persoana a fost ingrijita ori spitalizata in trecut nu justifica un diagnostic prezent sau viitor de tulburare psihica.

Art. 15. - (1) Daca in urma evaluarii starii de sanatate mintala medicul psihiatru constata prezenta unei tulburari psihice, diagnosticul se formuleaza in conformitate cu clasificarea Organizatiei Mondiale a Sanatatii, in vigoare.

(2) Rezultatul evaluarii se formuleaza in conformitate cu principiile si procedurile medicale in vigoare. El se consemneaza in sistemele de evidenta medicala si este adus la cunostinta persoanei in cauza, reprezentantului sau legal ori conventional sau, la cererea expresa, autoritatilor in drept.

(3) In cazul in care in urma evaluarii efectuate se ajunge la diagnosticarea unei tulburari psihice, medicul psihiatru are obligatia sa formuleze un program terapeutic care se aduce la cunostinta pacientului, informand, totodata, dupa caz, reprezentantul legal sau conventional.

Art. 16. - (1) Persoana care este evaluata din punct de vedere al sanatatii mintale are dreptul la confidentialitatea informatiilor, cu exceptia situatiilor prevazute de lege.

(2) Persoana in cauza sau reprezentantul sau legal ori conventional are dreptul sa conteste rezultatul evaluarii, sa solicite si sa obtina repetarea acesteia.

Art. 17. - Evaluarea sanatatii mintale in cadrul expertizei medico-legale psihiatrice se face in conformitate cu prevederile legale in vigoare.

Capitolul IV

Servicii medicale si de ingrijiri de sanatate mintala

Sectiunea 1

Unitati de asistenta medicala pentru sanatatea mintala

Art. 18. - (1) Serviciile medicale si de ingrijiri de psihiatrie sunt acordate in cadrul sistemului de asigurari sociale de sanatate prin:

a) rețeaua serviciilor de sănătate, predominant prin intermediul medicului de familie;

b) structuri specializate de sănătate mintală.

(2) Serviciile medicale și de îngrijiri de psihiatrie se pot acorda și prin rețeaua de sănătate privată.

Art. 19. - Asistența medicală și îngrijirile primare de sănătate mintală sunt o componentă a îngrijirilor de sănătate, ele fiind acordate atât în rețeaua ambulatorie de psihiatrie, cât și de către medicul de familie.

Art. 20. - (1) Bolnavii psihici monitorizați prin sistemul de asistență ambulatorie, indiferent de statutul social pe care îl au, beneficiază de asistență medicală gratuită.

(2) Bolnavii psihici monitorizați prin sistemul de asistență ambulatorie, indiferent de statutul social pe care îl au, beneficiază de medicamente gratuite suportate din Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate.

Art. 21. - (1) În domeniul ocrotirii sănătății mintale medicul de familie are următoarele responsabilități:

a) promovarea și apararea sănătății mintale și prevenția tulburărilor psihice;

b) participarea la îngrijirea ambulatorie a tulburărilor psihice, intervenția terapeutică de urgență în limitele competenței sale, conform metodologiei elaborate de Ministerul Sănătății, trimiterea persoanelor cu tulburări psihice către rețeaua de asistență medicală și îngrijiri de sănătate mintală.

(2) Pentru realizarea obiectivelor menționate mai sus se asigură competența profesioniștilor din rețeaua primară prin formare profesională continuă.

(3) Serviciile medicale și îngrijirile de sănătate mintală, prestate în rețeaua de îngrijiri primare de sănătate, trebuie să corespundă atât cantitativ, cât și calitativ prevederilor legale în vigoare.

(4) Serviciile medicale și îngrijirile de sănătate mintală, prestate în rețeaua de sănătate privată, trebuie să corespundă atât cantitativ, cât și calitativ prevederilor prezentei legi.

Art. 22. - Serviciile specializate de sănătate mintală se realizează prin următoarele structuri:

a) centrul de sănătate mintală;

b) cabinetul psihiatric, cabinetul de evaluare, terapie și consiliere psihologică, de psihoterapie și de logopedie;

c) centrul de intervenție în criză;

d) servicii de îngrijire la domiciliu;

e) spitalul de psihiatrie;

f) stațiunea de zi;

g) secția de psihiatrie din spitalul general;

h) compartimentul de psihiatrie de legătură din spitalul general;

i) centre de recuperare și reintegrare socială;

j) ateliere și locuințe protejate;

k) centrul de consultanță privind violența în familie.

Art. 23. - De serviciile medicale și de îngrijiri de sănătate mintală aparțin și furnizorii de servicii complementare îngrijirii psihiatrice, și anume: consultanța, informare și educare publică a persoanelor cu tulburări psihice.

Secțiunea a 2-a Norme de îngrijire

Art. 24. - Persoanele cu tulburări psihice beneficiază de asistență medicală, îngrijiri și protecție socială de aceeași calitate cu cele aplicate altor categorii de bolnavi și adaptate cerințelor lor de sănătate.

Art. 25. - Pentru asigurarea calității îngrijirilor, serviciile de sănătate mintală trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) să fie accesibile din punct de vedere geografic, prin repartizarea judicioasă în teritoriu a unităților din sectorul public;

b) să asigure continuitatea îngrijirilor și acoperirea diversității nevoilor de evaluare, tratament, reabilitare și reintegrare a persoanelor cu tulburări psihice;

c) să asigure și să dezvolte modele de îngrijire comunitară;

d) să dispună, după caz, de personal medical, paramedical și auxiliar calificat, în număr suficient și supus unui proces continuu de formare profesională;

e) sa dispuna de spatii, amenajari si echipamente care sa permita proceduri de evaluare si terapie adecvate si active pentru asigurarea de ingrijiri complete, in conformitate cu normele internationale;

f) sa asigure utilizarea unor metode terapeutice care sa contribuie la restabilirea, mentinerea si dezvoltarea capacitatii pacientilor de a se autoadministra;

g) sa permita exercitarea drepturilor cetatenesti si a celor ce deriva din calitatea de pacient, cu exceptia situatiilor prevazute de legislatia in vigoare;

h) sa respecte viata privata a persoanei cu tulburari psihice;

i) sa respecte si sa fie adaptate convingerilor religioase si culturale ale persoanelor cu tulburari psihice;

j) sa asigure accesul pacientilor la procesul de evaluare a ingrijirilor.

Art. 26. - (1) Orice persoana cu tulburari psihice trebuie aparata de daunele pe care ar putea sa i le produca administrarea nejustificata a unui medicament sau a unor proceduri de diagnostic si tratament, de maltratarile din partea altor pacienti, ale personalului de serviciu sau ale altor persoane ori de alte acte de natura sa antreneze o suferinta fizica sau psihica.

(2) Ingrijirile oricarei persoane cu tulburari psihice se acorda in mediul cel mai putin restrictiv, prin proceduri cat mai putin restrictive, care sa respecte pe cat posibil integritatea sa fizica si psihica si sa raspunda in acelasi timp nevoilor sale de sanatate, precum si necesitatii de a asigura securitatea fizica a celorlalti.

Art. 27. - Scopul ingrijirilor acordate oricarei persoane cu tulburari psihice este apararea si intarirea autonomiei personale.

Art. 28. - Tratamentul si ingrijirile acordate persoanei cu tulburari psihice se bazeaza pe un program terapeutic individualizat, discutat cu pacientul, revizuit periodic, modificat atunci cand este nevoie si aplicat de catre personal calificat.

Art. 29. - (1) In alcatuirea si in punerea in aplicare a programului terapeutic medical psihiatru este obligat sa obtina consimtamantul pacientului si sa respecte dreptul acestuia de a fi asistat in acordarea consimtamantului.

(2) Medicul psihiatru poate institui tratamentul fara obtinerea consimtamantului pacientului in urmatoarele situatii:

a) comportamentul pacientului reprezinta un pericol iminent de vatamare pentru el insusi sau pentru alte persoane;

b) pacientul nu are capacitatea psihica de a intelege starea de boala si necesitatea instituirii tratamentului medical si nu are un reprezentant legal ori nu este insotit de un reprezentant conventional;

c) pacientul este minor sau pus sub interdictie, caz in care medicul psihiatru este obligat sa solicite si sa obtina consimtamantul reprezentantului legal.

(3) In situatiile prevazute la alin. (2) lit. a) si b), in care nu se obtine sau nu se poate obtine consimtamantul reprezentantului legal ori conventional al pacientului, medicul psihiatru instituie procedurile de diagnostic si tratament pe care le considera necesare pe perioada limitata pentru rezolvarea urgentei. Aceste cazuri vor fi notificate si supuse analizei comisiei prevazute la art. 61 alin. (1).

(4) Daca medicul nu detine informatii referitoare la existenta si identitatea reprezentantului legal ori conventional prevazut la alin. (3), are obligatia de a informa, de indata, autoritatea tutelara sau, in cazul minorilor, directia generala de asistenta sociala si protectia copilului din unitatea administrativ-teritoriala in care pacientul isi are domiciliul sau resedinta ori, in cazul in care acestea nu sunt cunoscute, pe cele in a caror unitate administrativ-teritoriala se afla unitatea medicala.

Art. 30. - Consimtamantul poate fi retras in orice moment de catre pacient sau de reprezentantul sau legal ori conventional, medicul psihiatru avand obligatia sa informeze pacientul sau reprezentantul sau legal ori conventional asupra urmarilor intreruperii tratamentului. Medicul psihiatru are dreptul de a continua aplicarea masurilor terapeutice pe perioada strict necesara in cazul in care apreciaza ca intreruperea tratamentului are drept consecinta aparitia pericolozitatii pentru sine sau pentru alte persoane, din cauza bolii. Aceste cazuri vor fi notificate si supuse analizei comisiei de revizie a procedurii, in conformitate cu prevederile art. 61.

Art. 31. - In situatiile in care medicul psihiatru suspecteaza existenta unor interese contrare intre pacient si reprezentantul sau legal sau conventional, sesizeaza autoritatea tutelara ori, dupa caz, directia generala de asistenta sociala si protectia copilului din unitatea administrativ-teritoriala in care

pacientul isi are domiciliul sau resedinta, pentru initierea procedurilor necesare desemnarii unui alt reprezentant.

Art. 32. - Toate deciziile terapeutice se comunica imediat pacientului si, in cel mai scurt timp, reprezentatului acestuia, legal sau conventional, consemnandu-se, in acelasi timp, in dosarul medical.

Art. 33. - (1) Fiecare membru din echipa terapeutica este obligat sa pastreze confidentialitatea informatiilor, cu exceptia situatiilor prevazute de prezenta lege.

(2) Situatiile in care pot fi dezvaluite informatii referitoare la o persoana cu tulburare psihica sunt urmatoarele:

- a) exista o dispozitie legala in acest sens;
- b) stabilirea vinovatiei in cazul unei infractiuni prevazute de lege;
- c) acordul persoanei in cauza;
- d) este necesara pentru exercitarea profesiei, cu conditia respectarii anonimatului persoanei in cauza.

(3) Pot fi transmise dosare si informatii medicale intre diferite unitati sanitare, la cerere sau cu ocazia transferului, daca pacientul accepta transferul.

(4) Cand anumite informatii referitoare la un tratament actual sau trecut privind un pacient sunt necesare unei instante de judecata sau Colegiului Medicilor din Romania, care judeca in legatura cu o cauza, medicul curant este autorizat sa aduca dovezi de orice fel privind pacientul si comunicari ale informatiilor aflate sub semnul confidentialitatii.

(5) Orice pacient sau fost pacient are acces la toata documentatia medicala din serviciile unde a fost ingrijit, cu exceptia cazurilor in care:

- a) dezvaluirea unor asemenea documente medicale ar putea sa fie in detrimentul sanatatii sale fizice si mintale, acest fapt fiind stabilit de catre medicul-sef sau de catre medicul curant;
- b) a fost efectuata o specificatie scrisa asupra riscului acestui efect pe dosarul pacientului, aplicata numai persoanelor care sunt pacienti in prezent, nu si fostilor pacienti.

Art. 34. - Orice pacient sau fost pacient cu tulburari psihice sau reprezentantul sau legal ori conventional poate formula plangeri privind incalcarea drepturilor pacientilor prevazute de prezenta lege, in conformitate cu dispozitiile legale in vigoare; in cazul internarii nevoluntare sunt aplicabile prevederile art. 61 si urmatoarele.

Sectiunea a 3-a

Drepturile persoanelor cu tulburari psihice

Art. 35. - Ingrijirea persoanelor internate in unitati de psihiatrie sau admise in centre de recuperare si reabilitare se realizeaza in conditii care sa asigure respectarea demnitatii umane.

Art. 36. - (1) Persoanele internate sunt cazate individual sau in comun.

(2) Incaperile in care se afla persoanele internate si celelalte incaperi destinate acestora trebuie sa dispuna de iluminat natural si de instalatiile necesare asigurarii iluminatului artificial corespunzator.

(3) Fiecarei persoane internate i se pune la dispozitie un pat.

(4) Normele minime obligatorii privind ingrijirea persoanelor internate intr-o unitate de psihiatrie se stabilesc prin normele de aplicare a prezentei legi*.

Art. 37. - (1) Se interzice supunerea oricarei persoane internate intr-o unitate de psihiatrie sau admise in centre de recuperare si reabilitare la tratamente inumane sau degradante ori la alte rele tratamente.

(2) Incalcarea prevederilor alin. (1) se pedepseste potrivit legii penale.

Art. 38. - (1) In timpul internarii intr-o unitate de psihiatrie este interzisa orice forma de discriminare pe criterii de rasa, nationalitate, etnie, limba, religie, gen, orientare sexuala, opinie, apartenenta politica, convingeri, avere, origine sociala, varsta, dizabilitate, boala cronica necontagioasa, infectie HIV/SIDA sau alte criterii.

(2) Incalcarea prevederilor alin. (1) se pedepseste potrivit legii penale.

Art. 39. - (1) Persoanelor internate li se poate restrictiona libertatea de miscare, prin folosirea unor mijloace adecvate, pentru a salva de la un pericol real si concret viata, integritatea corporala sau sanatatea lor ori a altei persoane.

(2) Este interzisa imobilizarea cu lanturi ori catuse a persoanelor internate,

iar imobilizarea cu mijloace specifice protejate, care nu produc vatamari corporale, este permisa doar in situatii exceptionale, care sunt stabilite prin normele de aplicare a prezentei legi*.

* A se vedea Ordinul ministrului sanatatii [nr. 372/2006](#) privind Normele de aplicare a Legii sanatatii mintale si a protectiei persoanelor cu tulburari psihice nr. 487/2002, cu modificarile ulterioare, publicat in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 373 din 2 mai 2006.

(3) Masura contentionarii nu poate fi folosita ca sanctiune, nu poate fi parte a programului de tratament si nu poate fi dispusa pentru cazuri de suicid sau de autoizolare ori ca o solutie pentru lipsa de personal sau de tratament, ca o sanctiune ori forma de amenintare sau pentru fortarea unei bune purtari ori pentru a preveni distrugerile de bunuri. Aceasta masura poate fi folosita doar daca aplicarea celor mai putin restrictive tehnici a fost neadecvata sau insuficienta pentru a preveni orice lovire ori vatamare.

(4) In caz de suicid sau autoizolare, masura contentionarii nu poate fi folosita mai mult de doua ore.

(5) Folosirea mijloacelor de contentiune trebuie sa fie proportionala cu starea de pericol, sa se aplice numai pe perioada necesara doar atunci cand nu exista o alta modalitate de inlaturare a pericolului si sa nu aiba niciodata caracterul unei sanctiuni.

(6) Utilizarea mijloacelor de contentiune trebuie autorizata in prealabil de catre medicul sef de sectie, cu exceptia cazurilor in care urgenta nu permite acest lucru, situatie care va fi de indata adusa la cunostinta medicului sef de sectie.

(7) Utilizarea si incetarea utilizarii oricarui mijloc de contentiune se consemneaza intr-un registru special, intocmit de catre fiecare unitate psihiatrica.

(8) Procedurile standard de interventie si imobilizare a pacientilor se stabilesc prin normele de aplicare a prezentei legi.

(9) Mijloacele necesare pentru aplicarea masurilor prevazute la art. 5 lit. q) se asigura de catre Ministerul Sanatatii.

Art. 40. - (1) Persoanele internate pot fi izolate temporar, fara contentiune, in vederea protejarii acestora, daca reprezinta un pericol pentru ele insele sau pentru alte persoane. Aceasta masura trebuie aplicata cu maxima precautie si numai in cazul in care orice alta modalitate s-a dovedit ineficienta.

(2) Prevederile art. 39 se aplica in mod corespunzator.

Art. 41. - (1) Orice persoana cu tulburari psihice are dreptul la cele mai bune servicii medicale si ingrijiri de sanatate mintala disponibile.

(2) Orice persoana care sufera de o tulburare psihica are dreptul sa exercite toate drepturile civile, politice, economice, sociale si culturale recunoscute in Declaratia Universala a Drepturilor Omului, precum si in alte conventii si tratate internationale in materie, la care Romania a aderat sau este parte, cu exceptia cazurilor prevazute de lege.

(3) Orice persoana care sufera de o tulburare psihica are dreptul, in masura posibilului, sa traiasca si sa lucreze in mijlocul societatii. Administratia publica locala, prin organismele competente, asigura integrarea sau reintegrarea in activitati profesionale corespunzatoare starii de sanatate si capacitatii de reinserție sociala si profesionala a persoanelor cu tulburari psihice.

(4) Orice persoana cu tulburare psihica are dreptul sa primeasca ingrijiri comunitare, in sensul prezentei legi.

Art. 42. - (1) Orice pacient cu tulburari psihice are dreptul la:

a) recunoasterea de drept ca persoana;

b) viata particulara;

c) libertatea de comunicare, in special cu alte persoane din unitatea de ingrijire, libertatea de a trimite si de a primi comunicari particulare fara niciun fel de cenzura, libertatea de a primi vizite particulare ale unui consilier ori ale unui reprezentant legal sau conventional si, ori de cate ori este posibil, si ale altor vizitatori, libertatea de acces la serviciile postale si telefonice, precum si la ziare, la radio si la televiziune;

d) libertatea gandirii si a opiniilor, precum si libertatea credintelor religioase.

(2) Mediul si conditiile de viata in serviciile de sanatate mintala trebuie sa fie pe cat posibil cat mai apropiate de viata normala a persoanelor de varsta corespunzatoare.

(3) Pentru petrecerea timpului liber orice pacient cu tulburari psihice are dreptul la:

- a) mijloace de educatie;
- b) posibilitati de a cumpara sau de a primi articolele necesare vietii zilnice, distractiilor sau comunicarii;
- c) mijloace care sa permita pacientului sa se consacre unor ocupatii active, adaptate mediului sau social si cultural, incurajari pentru folosirea acestor mijloace si masuri de readaptare profesionala de natura sa ii usureze reinsertia in societate.

(4) Pacientul nu poate fi obligat sa presteze o munca fortata.

(5) Activitatea efectuata de catre un pacient intr-un serviciu de sanatate mintala nu trebuie sa permita exploatarea fizica sau psihica a acestuia.

Art. 43. - Studiile clinice si tratamentele experimentale, psihochirurgia sau alte tratamente susceptibile sa provoace vatamari integritatii pacientului, cu consecinte ireversibile, nu se aplica unei persoane cu tulburari psihice decat cu consimtamantul acesteia, in cunostinta de cauza, si cu conditia aprobarii de catre comitetul de etica din cadrul unitatii de psihiatrie, care trebuie sa se declare convins ca pacientul si-a dat cu adevarat consimtamantul, in cunostinta de cauza, si ca acesta raspunde interesului pacientului.

Art. 44. - (1) Din momentul admiterii intr-un serviciu de sanatate mintala fiecare pacient trebuie sa fie informat de indata ce este posibil, intr-o forma si intr-un limbaj pe care sa poata sa le inteleaga, asupra drepturilor sale, in conformitate cu prevederile legii, iar aceasta informare va fi insotita de explicarea drepturilor si a mijloacelor de a le exercita.

(2) Daca pacientul nu este capabil sa inteleaga aceste informatii si atat timp cat aceasta incapacitate va dura, drepturile sale vor fi aduse la cunostinta reprezentantului sau legal sau conventional.

(3) Prevederile alin. (1) si (2) se aplica in mod corespunzator si pe parcursul internarii nevoluntare a pacientului.

Art. 45. - (1) Persoana cu capacitate deplina de exercitiu si cu capacitatea psihica pastrata, care urmeaza a fi supusa unui tratament medical, are dreptul de a desemna, ca reprezentant conventional, o persoana cu capacitate deplina de exercitiu, care sa o asiste sau sa o reprezinte pe durata tratamentului medical.

(2) Unitatea sanitara va informa persoana prevazuta la alin. (1) cu privire la acest drept si ii va pune la dispozitie conventia-model pentru desemnarea reprezentantului conventional.

(3) Conventia-model prevazuta la alin. (2) urmeaza a fi aprobata prin normele de aplicare a prezentei legi.*

* A se vedea Ordinul ministrului sanatatii [nr. 372/2006](#) privind Normele de aplicare a Legii sanatatii mintale si a protectiei persoanelor cu tulburari psihice nr. 487/2002, cu modificarile ulterioare, publicat in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 373 din 2 mai 2006.

(4) Reprezentarea conventionala se realizeaza numai dupa incheierea in forma scrisa a conventiei-model, cu respectarea urmatoarelor conditii:

- a) o persoana poate avea, in acelasi timp, un singur reprezentant conventional;
- b) reprezentarea conventionala este limitata numai cu privire la asistarea sau reprezentarea persoanei in ceea ce priveste internarea si tratamentul medical, inclusiv drepturile acesteia pe durata tratamentului;
- c) reprezentarea poate fi numai cu titlu gratuit;
- d) conventia-model trebuie sa fie semnata atat de catre pacient, cat si de catre reprezentantul conventional;
- e) este necesara prezenta unui martor, atestata prin semnarea conventiei-model si de catre acesta; martor nu poate fi o persoana din personalul medical al unitatii psihiatrice;

f) conventia-model trebuie sa cuprinda declaratia expresa a celui reprezentat, referitoare la imputernicirea data reprezentantului conventional de a decide cu privire la aplicarea tratamentului prin electroshocuri.

(5) Reprezentantul conventional are urmatoarele drepturi si obligatii:

a) de a asista pacientul in relatiile cu unitatea medicala, cu institutiile publice sau cu orice alte persoane numai in legatura cu internarea si tratamentul medical, inclusiv cu drepturile acestuia pe durata tratamentului, si numai pentru perioada in care pacientul are dificultati in a aprecia implicatiile unei decizii asupra lui insusi;

b) de a reprezenta interesele pacientului pe langa conducerea spitalului de psihiatrie, precum si in fata organelor judiciare, dupa caz, numai in legatura cu

internarea si tratamentul medical, inclusiv cu drepturile acestuia pe durata tratamentului, si numai pentru perioada in care persoana reprezentata are dificultati in a aprecia implicatiile unei decizii asupra ei incesi, potrivit prevederilor art. 11;

c) de a fi informat, la cerere, cu privire la asistenta medicala acordata pacientului.

(6) Pacientul sau reprezentantul conventional poate denunta oricand, in mod unilateral, conventia de reprezentare. Un nou reprezentant conventional poate fi numit cu respectarea dispozitiilor prezentei legi.

(7) Reprezentantul conventional poate fi inlocuit, dupa cum urmeaza:

a) la instituirea unui reprezentant legal, potrivit legii;

b) la solicitarea pacientului, daca starea sanatatii sale o permite;

c) in cazul prevazut la art. 31;

d) la externarea persoanei, chiar daca aceasta urmeaza tratament medical ambulatoriu.

(8) Existenta unui reprezentant legal sau conventional nu inlatura obligatia serviciului de sanatate mintala de a informa pacientul cu privire la drepturile si obligatiile sale.

(9) In cazul in care persoana internata a fost declarata ca fiind lipsita de capacitate deplina de exercitiu, aceasta va beneficia de sprijinul reprezentantului legal, desemnat potrivit dispozitiilor legale.

(10) In cazul in care pacientul nu are un reprezentant legal ori nu a desemnat un reprezentant conventional din cauza lipsei capacitatii psihice, unitatea sanitara este obligata sa sesizeze, de indata, autoritatea tutelara sau, in cazul minorilor, directia generala de asistenta sociala si protectia copilului din unitatea administrativ-teritoriala in care pacientul isi are domiciliul sau resedinta ori, in cazul in care acestea nu sunt cunoscute, pe cele in a caror circumscriptie teritoriala se afla unitatea medicala, in vederea instituirii masurilor de ocrotire.

Art. 46. - Conditiiile de asistenta si ingrijire a sanatatii mintale ale persoanelor care executa pedepse cu inchisoarea sau care sunt retinute sau arestate preventiv si despre care s-a stabilit ca au o tulburare psihica, precum si persoanele internate in spitalul de psihiatrie ca urmare a aplicarii masurilor medicale de siguranta prevazute de Codul penal nu pot fi discriminatorii in raport cu celelalte persoane bolnave psihic.

Art. 47. - (1) Reprezentantii organizatiilor neguvernamentale care desfasoara activitati in domeniul sanatatii mintale sau al protectiei drepturilor omului pot vizita unitatile de psihiatrie sau centrele de recuperare si reabilitare si pot lua contact cu pacientii, in baza unei autorizatii emise de catre directorul Centrului National de Sanatate Mintala si Lupta Antidrog.

(2) Autorizatia prevazuta la alin. (1) se emite nominal pentru reprezentantii fiecarei organizatii neguvernamentale si permite accesul liber in toate unitatile de psihiatrie si in centrele de recuperare si reabilitare timp de un an de la emiterea acesteia.

(3) Intrevederile dintre reprezentantii organizatiilor neguvernamentale prevazute la alin. (1) si pacientii unitatilor de psihiatrie sau ai centrelor de recuperare si reabilitare sedesfasoara in conditii de confidentialitate, sub supraveghere vizuala.

(4) Conditiiile de acordare si de retragere a autorizatiei prevazute la alin.

(1) se stabilesc prin normele de aplicare a prezentei legi*.

* A se vedea Ordinul ministrului sanatatii [nr. 372/2006](#) privind Normele de aplicare a Legii sanatatii mintale si a protectiei persoanelor cu tulburari psihice nr. 487/2002, cu modificarile ulterioare, publicat in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 373 din 2 mai 2006.

Art. 48. - Centrul National de Sanatate Mintala si Lupta Antidrog incurajeaza si sustine orice initiativa a organizatiilor guvernamentale si neguvernamentale, nationale si internationale, precum si a persoanelor fizice care doresc sa contribuie la activitatea de educatie, interventie psihosociala si asistenta religioasa desfasurata in unitatile de psihiatrie sau sa sprijine financiar astfel de actiuni, daca acestea nu contravin prevederilor legale si regulilor privind organizarea acestor unitati.

Art. 49. - (1) Internarea intr-o unitate de psihiatrie se face numai din considerente medicale, intelegandu-se prin acestea proceduri de diagnostic si de tratament.

(2) La stabilirea unitatii de psihiatrie in care se va face internarea se va avea in vedere ca aceasta sa fie situata cat mai aproape de localitatea de domiciliu a pacientului.

(3) Modalitatile de transfer al pacientilor se stabilesc prin normele de aplicare a prezentei legi.

Sectiunea 1

Internarea voluntara

Art. 50. - Internarea voluntara se aplica in acelasi mod ca si primirea in orice alt serviciu medical si pentru orice alta boala.

Art. 51. - Internarea voluntara intr-un serviciu de psihiatrie se realizeaza cu respectarea normelor de ingrijire si a drepturilor pacientului, prevazute la art. 25-28, art. 29 alin. (1) si la art. 32-44.

Art. 52. - Orice pacient internat voluntar intr-un serviciu de sanatate mintala are dreptul de a se externa la cerere, in orice moment, cu exceptia cazului in care sunt intrunite conditiile care justifica mentinerea internarii impotriva vointei pacientului.

Sectiunea a 2-a

Internarea nevoluntara

Art. 53. - Procedura de internare nevoluntara se aplica numai dupa ce toate incercarile de internare voluntara au fost epuizate.

Art. 54. - O persoana poate fi internata prin procedura de internare nevoluntara numai daca un medic psihiatru abilitat hotaraste ca persoana sufera de o tulburare psihica si considera ca:

a) din cauza acestei tulburari psihice exista pericolul iminent de vatamare pentru sine sau pentru alte persoane;

b) in cazul unei persoane suferind de o tulburare psihica grava, neinternarea ar putea antrena o grava deteriorare a starii sale sau ar impiedica sa i se acorde tratamentul adecvat.

Art. 55. - Internarea nevoluntara se realizeaza numai in spitale de psihiatrie care au conditii adecvate pentru ingrijiri de specialitate in conditii specifice.

Art. 56. - (1) Solicitarea internarii nevoluntare a unei persoane se realizeaza de catre:

a) medicul de familie sau medicul specialist psihiatru care are in ingrijire aceasta persoana;

b) familia persoanei;

c) reprezentantii administratiei publice locale cu atributii in domeniul social-medical si de ordine publica;

d) reprezentantii politiei, jandarmeriei sau ai pompierilor, precum si de catre procuror;

e) instanta de judecata civila, ori de cate ori apreciaza ca starea sanatatii mintale a unei persoane aflate in cursul judecatii ar putea necesita internare nevoluntara.

(2) Motivele solicitarii internarii nevoluntare se certifica sub semnatura de catre persoanele mentionate la alin. (1), cu specificarea propriilor date de identitate, descrierea circumstantelor care au condus la solicitarea de internare nevoluntara, a datelor de identitate ale persoanei in cauza si a antecedentelor medicale cunoscute.

(3) Procedura prevazuta la art. 61 si urmatoarele se aplica in mod corespunzator.

Art. 57. - (1) Transportul persoanei in cauza la spitalul de psihiatrie se realizeaza, de regula, prin intermediul serviciului de ambulanta. In cazul in care comportamentul persoanei in cauza este vadit periculos pentru sine sau pentru alte persoane, transportul acesteia la spitalul de psihiatrie se realizeaza cu ajutorul politiei, jandarmeriei, pompierilor, in conditiile respectarii tuturor masurilor posibile de siguranta si respectarii integritatii fizice si demnitatii persoanei.

(2) Transportul bolnavului psihic cu ambulanta se efectueaza, intotdeauna, cu insotitor.

Art. 58. - Medicul psihiatru, dupa evaluarea starii de sanatate mintala a persoanei aduse si dupa aprecierea oportunitatii internarii nevoluntare, are obligatia de a informa imediat persoana respectiva si reprezentantul legal al acesteia cu privire la hotararea de a o supune unui tratament psihiatric, precum si cu privire la propunerea de a o supune internarii nevoluntare. Totodata, in termen de cel mult 24 de ore de la evaluare, medicul psihiatru trimite documentatia necesara propunerii de internare nevoluntara comisiei prevazute la art. 61 alin. (1), prin conducerea unitatii medicale respective, si informeaza persoana ca va fi examinata de catre aceasta comisie, aducand aceasta la cunostinta reprezentantului legal sau conventional al pacientului.

Art. 59. - Daca medicul nu detine informatii referitoare la persoanele prevazute la art. 58, are obligatia de a informa conducerea unitatii medicale, care va transmite informatia, de indata, autoritatii tutelare sau, in cazul minorilor, directiei generale de asistenta sociala si protectia copilului din unitatea administrativ-teritoriala in care pacientul isi are domiciliul sau resedinta ori, in cazul in care acestea nu sunt cunoscute, pe cele in a caror unitate administrativ-teritoriala se afla unitatea medicala.

Art. 60. - (1) Daca medicul psihiatru considera ca nu exista motive medicale pentru internarea nevoluntara, va inscrie constatatarea sa, cu motivarea respectiva, in documentatia medicala.

(2) Medicul psihiatru va informa institutia care a sesizat respectivul caz, precizand motivele care au stat la baza deciziei sale.

Art. 61. - (1) Propunerea de internare nevoluntara, intocmita potrivit prevederilor art. 58, este analizata de catre o comisie special constituita in acest sens, in termen de cel mult 48 de ore de la primirea propunerii, dupa examinarea persoanei respective, daca aceasta este posibila.

(2) Comisia prevazuta la alin. (1) este alcatuita din 3 membri numiti de managerul spitalului, si anume: 2 psihiatri si un medic de alta specialitate sau un reprezentat al societatii civile.

(3) Modalitatea de desemnare, procedura de selectie si conditiile pe care trebuie sa le indeplineasca reprezentantii societatii civile se stabilesc prin normele de aplicare a prezentei legi.

(4) Hotararea comisiei va cuprinde:

- a) diagnosticul;
- b) solutia adoptata;
- c) motivarea solutiei;
- d) semnaturile tuturor membrilor comisiei.

(5) Decizia de internare nevoluntara a comisiei prevazute la alin. (1) se va consemna in dosarul medical al pacientului si va fi comunicata de indata acestuia, precum si reprezentantului sau legal sau conventional. In baza acestei decizii, pacientul va fi internat nevoluntar.

(6) Decizia de internare nevoluntara a comisiei prevazute la alin. (1) va fi inaintata de catre conducerea unitatii medicale, in termen de 24 de ore, judecatoriei in a carei circumscriptie se afla unitatea medicala, odata cu documentele medicale referitoare la pacientul in cauza.

(7) Pana la pronuntarea hotararii instantei cu privire la confirmarea deciziei de internare nevoluntara, pacientul internat nevoluntar va fi examinat periodic de catre comisia prevazuta la alin. (1), la un interval ce nu va depasi 5 zile.

Art. 62. - (1) Judecarea se face in regim de urgenta, in camera de consiliu.

(2) Participarea si ascultarea pacientului sunt obligatorii, daca starea sanatatii sale o permite. In caz contrar, judecatorul poate dispune audierea pacientului in unitatea sanitara.

(3) Pacientul va fi aparat din oficiu, daca nu are aparator ales.

(4) Participarea procurorului este obligatorie.

(5) Pacientul si reprezentantul legal sau conventional al pacientului pot solicita efectuarea unei expertize medico-legale psihiatrice sau pot propune orice alte probe, in conditiile legii.

(6) Instanta hotaraste, dupa caz, confirmarea sau incetarea internarii medicale nevoluntare.

(7) Daca instanta apreciaza ca nu se impune mentinerea internarii, insa tratamentul este necesar, poate dispune, dupa ascultarea reprezentantului legal ori conventional al pacientului, inlocuirea internarii medicale cu tratamentul ambulatoriu, prin retea de servicii ambulatorie teritoriale de psihiatrie.

(8) Hotararea instantei poate fi atacata cu recurs, in termen de 3 zile de la

pronuntare, pentru cei prezenti, sau de la comunicare, pentru cei lipsa.

(9) Recursul nu suspenda executarea.

Art. 63. - (1) In caz de urgenta, medicul psihiatru, dupa evaluarea starii de sanatate mintala a persoanei aduse si dupa aprecierea oportunitatii internarii nevoluntare, dispune internarea nevoluntara a pacientului si informeaza despre aceasta, de indata, persoana respectiva, reprezentantul legal sau conventional ori, dupa caz, autoritatea tutelara, precum si comisia prevazuta la art. 61 alin. (1).

(2) Internarea nevoluntara de urgenta este supusa revizuirii comisiei prevazute la art. 61 alin. (1), in termen de 24 de ore de la primirea instiintarii cu privire la internarea nevoluntara.

(3) In cazul in care comisia confirma decizia de internare nevoluntara, prevederile art. 61 alin. (2)-(7) si art. 62 se aplica in mod corespunzator.

Art. 64. - In cazul in care un pacient internat voluntar isi retrage consimtamantul si sunt intrunite conditiile prevazute la art. 45, medicul psihiatru curant declanseaza procedura de mentinere a internarii nevoluntare.

Art. 65. - (1) Comisia prevazuta la art. 61 alin. (1) are obligatia de a reexamina pacientii la cel mult o luna si ori de cate ori este nevoie in functie de starea acestora, precum si la cererea medicului sef de sectie, a pacientului, a reprezentantului legal sau conventional al pacientului, precum si a procurorului.

(2) In situatia in care nu se mai constata conditiile care au determinat hotararea de internare nevoluntara, tinand cont si de opinia medicului psihiatru care are in ingrijire pacientul, comisia prevazuta la art. 52 alin. (1), prin examinarea directa a pacientului si a dosarului sau medical, constata incetarea conditiilor care au impus internarea nevoluntara.

(3) Comisia prevazuta la art. 61 alin. (1) va informa conducerea unitatii medicale, care va sesiza, de indata, judecatoria care a hotarat confirmarea internarii nevoluntare in legatura cu propunerea de incetare a conditiilor care au impus internarea nevoluntara, propunand confirmarea acesteia din urma.

(4) Prevederile art. 62 se aplica in mod corespunzator.

Art. 66. - (1) Daca instanta judecatoreasca competenta nu confirma internarea nevoluntara, persoana in cauza are dreptul de a parasii imediat unitatea spitaliceasca sau poate solicita, in urma consimtamantului scris, continuarea tratamentului.

(2) Daca o persoana aflata in procedura de internare nevoluntara paraseste unitatea spitaliceasca fara sa existe decizia comisiei prevazute la art. 52 alin.

(1) in acest sens sau hotararea instantei de judecata competente, unitatea spitaliceasca are obligatia de a sesiza imediat organele de politie si parchetul de pe langa instanta judecatoreasca competenta, precum si reprezentantul legal sau conventional.

(3) Cand masura internarii nevoluntare a fost luata fata de un pacient in a carui ocrotire se afla un minor sau o persoana pusa sub interdictie, careia i s-a instituit curatela ori o persoana care din cauza bolii, varstei sau altei cauze are nevoie de ajutor, medicul va informa, de indata, autoritatea tutelara de la domiciliul sau resedinta pacientului.

Art. 67. - Pacientul internat nevoluntar este tratat in conditii similare celor in care sunt ingrijiti ceilalti pacienti din unitatea de psihiatrie respectiva, cu respectarea prevederilor art. 43.

Art. 68. - (1) Limitarea libertatilor individuale ale pacientului internat nevoluntar poate fi justificata numai prin raportare la starea de sanatate a pacientului si la eficienta tratamentului. Nu pot fi limitate urmatoarele drepturi:

- a) comunicarea cu orice autoritate, cu membrii familiei, cu reprezentantul legal sau conventional ori cu avocatul;
- b) accesul la corespondenta personala si utilizarea telefonului in scop privat;
- c) accesul la presa sau la publicatii;
- d) dreptul la vot, daca nu se afla intr-o situatie de restrangere a drepturilor cetatenesti;
- e) exercitarea libera a credintei religioase.

(2) Pacientul internat nevoluntar are dreptul de a fi informat asupra regulamentului de functionare a unitatii spitalicesti.

(3) Internarea nevoluntara nu constituie o cauza de restrangere a capacitatii juridice a pacientului.

Art. 69. - Nerespectarea de catre profesionistii in domeniul sanatatii mintale a confidentialitatii datelor despre persoana cu tulburari psihice, a principiilor si a procedurilor referitoare la obtinerea consimtamantului, a instituirii si a mentinerii tratamentului, a procedurilor de internare nevoluntara a pacientului, precum si a drepturilor pacientului internat atrage, dupa caz, raspunderea disciplinara, contraventionala sau penala, conform prevederilor legale.

Capitolul VII

Finantarea serviciilor de sanatate mintala

Art. 70. - Serviciile medicale si de ingrijiri de sanatate mintala acordate persoanelor asigurate se finanteaza din bugetul asigurarilor sociale de sanatate.

Art. 71. - Activitatile profilactice din patologia psihiatrica, precum si ingrijirile preventive de sanatate mintala se finanteaza de la bugetul de stat.

Capitolul VIII

Dispozitii tranzitorii si finale

Art. 72. - (1) Ministerul Sanatatii, in colaborare cu Ministerul Justitiei, Ministerul Educatiei, Cercetarii, Tineretului si Sportului, Ministerul Muncii, Familiei si Protectiei Sociale, Casa Nationala de Asigurari de Sanatate, precum si organele administratiei publice locale vor lua masurile de punere in aplicare a prevederilor prezentei legi.

(2) Se abilitaza Ministerul Sanatatii sa emita norme de aplicare a prezentei legi, aprobate prin ordin al ministrului sanatatii*.

* A se vedea Ordinul ministrului sanatatii [nr. 372/2006](#) privind Normele de aplicare a Legii sanatatii mintale si a protectiei persoanelor cu tulburari psihice nr. 487/2002, cu modificarile ulterioare, publicat in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 373 din 2 mai 2006.

Art. 73. - La data intrarii in vigoare a prezentei legi se abroga Decretul [nr. 313/1980](#) privind asistenta bolnavilor psihici periculosi, publicat in Buletinul Oficial, Partea I, nr. 83 din 16 octombrie 1980.

NOTA:

Reproducem mai jos dispozitiile art. III din Legea [nr. 129/2012](#) pentru modificarea si completarea Legii sanatatii mintale si a protectiei persoanelor cu tulburari psihice [nr. 487/2002](#), care nu sunt incorporate in forma republicata si care se aplica, in continuare, ca dispozitii proprii ale acesteia:

Art. III. - In termen de 60 de zile de la data intrarii in vigoare a prezentei legi, Ministerul Sanatatii va actualiza Normele de aplicare a Legii sanatatii mintale si a protectiei persoanelor cu tulburari psihice [nr. 487/2002](#), cu modificarile ulterioare, aprobate prin Ordinul ministrului sanatatii [nr. 372/2006](#), publicat Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 373 din 2 mai 2006.